

HISTORIIKKIA

VAKKA-RASTIN TOIMINNASTA 10-VUOTISKAUTENA 1972-1982.

Kun Vakka-Rasti on nyt saapumassa eräälle väliaikarastilleen, täyttäessään 10-vuotta, olen saamani tehtävän mukaisesti yrittänyt koota eräänlaista historiikkia tältä taakse jääneeltä rastitaipaleelta.

Tehtävä ei ole ollut suinkaan helppoa, sillä kerrottavaa seuran vilkkaasta ja tehokkaasta toiminnasta olisi vaikka millä mitalla, joten seuraavassa rajoitutaan vain pintapuolisesti seuran perustamisvaiheisiin ja tärkeimpien tapahtumien sekä parhaiden saavutusten kirjaamiseen ja esittelyyn.

1970-luvun alussa oli Uudenkaupungin urheiluelämässä havaittavissa selvää käymistilaa, kun suunniteltiin eräitä seurojen yhdistymisiä, jotta saataisiin jo pitemmän aikaa lamassa ollut urheilutoiminta vilkastumaan. Yleisseurojen osalta oli tarkoituksena saada aikaan laajempaa Vakka-Suomen aluetta käsittävä seura Uudenkaupungin Urheilijoiden ja Kalannin Vankan fuusion kautta, johon olivat sulautumassa myös Uudenkaupungin Pallo ja Kalannin Pallo. Myös Laitilan Jyske oli kuvioissa mukana. Vielä tammikuussa 1974 oli Laitilassa kokous näissä merkeissä, mutta tulosta ei syntynyt.

Samaan aikaan yleisseurojen käymistilan kanssa myöskin suunnistusväki liikehti sekä haaveili ja suunnitteli suunnistuksen erikoisseuran perustamisesta laajemman Vakka-Suomen alueen kattavaksi suurseuraksi.

Pitemmän aikaa käytyjen useiden neuvottelujen ja kaavailujen jälkeen tämäkin toteutus kariutui, mutta jäi itämään pienempään piiriin Uudessakaupungissa, jossa suunnistajien vähälukuinen, mutta aktiivinen joukko toimi Uudenkaupungin Urheilijoiden suunnistusjaostona.

SUUNNISTUSSEURAN PERUSTAMINEN JA ALKUVAIHEET.

Maaliskuun 23 päivänä 1972 pidettiin Uudessakaupungissa ratkaiseva neuvottelukokous, jossa oli mukana 22 suunnistajaa. Tällöin todettiin yksimielisesti suunnistuksen erikoisseuran perustamisen tarpeellisuus

JOHTOHENKILÖT v.1972-1982.

Seuran ensiaskeleita puheenjohtajana kahtena ensimmäisenä vuotena eli 1972-1973 veti ansiokkaasti Turusta tänne muuttanut, taitavana suunnistajana ja innokkaana seuratoimintamiehenä tunnettu Seppo Itäranta.

Vuoden 1974 päävetäjänä toimi vasta seuran perustamisaikoihin suunnistukselle lopullisesti antautunut Raimo Reunanen, joka tyytyi kuitenkin vain vuoden mittaiseen puheenjohtajakauteen.

Vuosi 1975 aloitettiin toiveikkaasti, kun Seppo Sinkkilä valittiin puheenjohtajaksi, mutta nuorta seuraa kohtasikin odottamaton raskas takaisku, kun Seppo 17.8.1975 temmattiin äkkiä keskuudestamme ja hänen johtajakautensa katkesi kesken vuoden. Seuran perustajajäsenenä ja intomielisenä suunnistuksen asiantuntijana ja järjestömiehenä Seppo Sinkkilä ehti kuitenkin antaa Vakka-Rastille sellaisen reippaan alkuvauhdin, josta toisten on ollut myöhemmin helppo jatkaa suunnistuksen kehittämistä ja seuran nostamista huipputasolle. Seuraavina vuosina eli 1976, 1977 ja 1978 on vetreä veteraanimme Erkki Luntamo ollut peräti kolme vuotta vetovuorossa seuran keulamiehenä ja tällöin v. 1977 todettiin mm. 5-vuotistaipaleen väliaikarastin reipas ja näyttävä ohitus.

Raimo Reunanen oli jo ilmeisesti toipunut aikaisemmasta puheenjohtajakaudestaan, kun hänet vedettiin jälleen v. 1979 remmiin keulamiehen paikalle, mutta tällöinkin Rasti-Raimo tyytyi vain yhden vuoden kauden.

Heikki Vennekä puolestaan on saanut seuran ohjat käsiinsä vuonna 1980 ja nuorena ja toimeliaana miehenä johtaa seuraa tarmokkaasti nyt tänä juhluvuonna jo kolmatta vuotta peräkkäin.

Seuran s i h t e e r e i n ä ovat kuluneen 10-vuotiskauden aikana toimineet: Seppo Sinkkilä vuosina 1972-1974, Valter Hirvonen 1975-1980 ja Outi Henriksson vuodesta 1981 ja edelleen sekä rahastonhoitaja-kirjanpitäjinä: Matti Penttilä v. 1972, Tor Henriksson kolme vuotta 1973-1975 sekä Maija Luntamo peräti kuusi vuotta 1976-1981.

MITÄ 10-VUOTIAS SUUNNISTUSSEURA ON SITTEN SAANUT AIKAAN ?

Jo yksistään varsinaisen kilpailutoiminnan järjestäminen ja pyörittäminen on vaatinut jäsenistöltä mahtavan työmäärän, kun tiedetään, että tänä aikana seuran järjestämiä suunnistuskilpailuja on ollut: Kansainvälisellä-, kansallisella- ja SM-tasolla kahdeksan eri kilpailua ja niissä osanottajia 7460, pm- ja piirikunnallisia kilpailuja 93 ja osanottajia yhteensä 9143 sekä muita suunnistuksen kilpailutilaisuuksia 116 ja osanottajia niissä 6788 eli seuran järjestämien kilpailutilaisuuksien yhteinen lukumäärä on 217 ja osanottajamäärä

niissä yhteensä 23.391 suunnistajaa, mikä vastaa lähes kaksinkertaista määrää Uudenkaupungin asukasluvusta.

Huikeita lukuja yhden seuran osalle, kun todetaan, että ne tosiaan osoittavat suunnistuksen kilpailutoiminnan osanottajia eikä kilpailujen seuraavien tai katselijoiden lukumääriä.

Seura-, piiri- ja kansallisella tasolla käytyjen kilpailujen lisäksi seuran järjestettäväksi on uskottu jo useita n.s. a r v o k i l p a i l u j a, joista mainittavimpia ovat v. 1974 pohjoismaisten Rastipäivien yksi osakilpailu, v.1977 tarkkailukisat ja valtakunnallinen Cup-suunnistuksen loppuottelu, SM-viestisuunnistuksen kilpailu v.1978 ja samana vuonna myös MM-suunnistusten viimeinen katsastuskilpailu sekä kansainväliset Isotonic-suunnistukset 2-päiväisinä v.1979.

Kuten tiedetään, suunnistuskilpailujen järjestäminenhan ei ole sitä, että kaupungin tai kunnan kentänhoitajien tai salihoidtajien toimesta kilpailupaikka on etukäteen valmiiksi siloiteltu ja kuntoon laitettu, kun toimitsijat ja kilpailijat saapuvat paikalle.

Sitähän se ei ole, vaan varsinkin suurimpien suunnistuskilpailujen järjestely vaatii useiden vuosien valmistelun ja työn, eikä siinä riitä yksin kilpailun järjestelyt, vaan suunnistusväki joutuu itse tekemään ja valmistamaan kilpailu- ja urheilupaikkansakin eli omalla työllään ja kustannuksellaan valmistamaan tarvitsemansa suunnistuskartat, ei niitäkään yhteiskunnan toimesta suunnistajille valmiina tarjota.

PARHAITA KILPAILUTULOKSIA JA SAAVUTUKSIA.

Vakka-Rasti tunnetaan jo suunnistuksen kilpailupaikoilla niin kotimaassa kuin muuallakin pohjoismaissa.

Seuran kilpasuunnistajat esiintyivät Suomen mestaruuskilpailuissa jo ensimmäisenä toimintavuonna 1972 ja menestystäkin tuli, sillä Eija Sinkkilä toi seuralle ensimmäisen SM-mitalin, nappaamalla pronssimitalin päiväsuunnistuksessa Ruokolahdella sarjassa M16. Muuten mestaruuden tässä samassa sarjassa silloin voitti Rasti-Lukon Eeva Kivinen, nykyinen vakkarastilainen.

Nuoret olivat hyvin esillä jatkossakin, sillä Mikko Itäranta juoksi v.1976 päiväsuunnistuksen pronssimitalille M14 sarjassa.

Vuonna 1977 Eeva Kivinen juoksikin sitten jo Vakka-Rastin lipun alla hopeamitalin naisten pääsarjassa Mynämäen SM-yösuunnistuksissa, häviten vain 8 sekuntia mestaruuden voittaneelle Hennariikka Lonkalle.

Vuosi 1978 oli Vakka-Rastille jo todellinen läpilyöntivuosi SM-tasolla, josta silloin tippui mitaleja kaikkiaan 4 kappaletta.

Viestisuunnistuksesta Porista toivat hopeamitalin seuran silloiset kärkimiehet Rauli Helkkula, Hannu Uotila, Seppo Raula ja Teemu Nukki,

mutta paljon huonommiksi eivät jääneet junioripojatkaan, sillä samana päivänä M4 sarjan poikatrio Jukka Uusitalo, Joel Kejo ja Pekka Itäranta nousi ~~missä~~ SM-kisoissamme Kalannissa pronssipallille. Lisäksi Jukka Uusitalo sijoittui Paraisten yösuunnistuksissa M4 sarjan hopealle ja Pekka Itäranta samassa sarjassa pronssille.

Vuonna 1981 puolestaan vähän iäkkäämmät pojat: Seppo Itäranta, Raimo Reunanen ja Kari Honkanen näyttivät mallia nuoremmilleen, köpittelmällä pronssimitaleille SM-viestisuunnistuksessa Halikossa, sarja H43.

Siinä SM-mitalien kavalkaadi, josta vielä toistaiseksi puuttuvat ne kaikkein kirkkaimmat SM-mitalit. Toivottavasti emme tarvitse niitäkään enää kovin kauan odottaa, ei ainakaan seuraavaa 10-vuotiskautta?

Piirinmestaruusmitaleja ovat seuran kilpailijat tänä 10-vuotiskautena keränneet aika kasan, joka ei aivan pieneen koppaan mahtuisikaan, nimittäin yhteismäärältään 234 kappaletta, joista kultaisia mitaleja 80, hopeisia 76 ja pronssisia 78 kappaletta.

Jo ensimmäisenä toimintavuotenaan Vakka-Rasti osallistui myöskin Suomen huomattavimpaan suunnistustapahtumaan Jukolan Viestiin, mutta silloisessa Paimion kuuluisassa "jonojuoksussa" sijaluku 282 oli vielä vaatimatonta luokkaa, vaikka mukana olikin 443 joukkuetta. Myöhemmin tahti on vuosi vuodelta parantunut ja v. 1975 Niinisalon pakkasessa ja räntäsateessa se sitten rävähti, sillä Vakka-Rasti nousi kovien viestisuunnistusseurojen kärkijoukkoon, sijoittumalla 13:ksi Seuraavana vuonna Tammisaaressa tehtiin millimetrin tarkkaa työtä sijoituksen suhteen, sillä se oli täsmälleen sama eli 13:s kuin Niinisalossakin.

Senjälkeen sijoitukset ovatkin pysyneet huippujoukkueiden tasolla, mitä mm. viime vuoden sijaluku 22:s Rajamäeltä osoittaa.

Venlojen Viestiä on juostu vasta vuodesta 1978 lähtien ja Vakka-Rastin venlojen tähänastinen paras saavutus on Lapualta v. 1979, sijoitus 12:s, silloin vielä 3-osuuksina viestinä.

Ensimmäisen ulkomaisen kilpailumatkansa Vakka-Rasti on tehnyt v. 1974 Ruotsiin Tiomila-viestisuunnistukseen, jossa sijoitus 118:s ensikertalaiselle ei ollut ensinkään huono, sillä mukana tässä 10-osuutta käsittävässä viestissä oli 374 joukkuetta.

Tiomila-sijoituksetkin ovat vuosien varrella nousseet ja paras saavutus on vuodelta 1979, jolloin seuran kymmenikkö oli kuudenneksi paras suomalaisjoukkue hienolla sijaluvulla 28:s, 485:n joukkueen kovassa kilvassa.

Naisten 5-osuuksisessa TVÄMILA-viestisuunnistuksessa Vakka-Rastin

tyttöjen paras sijoitus on viime vuodelta, 103:s.

Tietysti vakkarastilaiset ovat olleet useana vuonna mukana myös maailman suurimmassa kilpailutapahtumassa Ruotsin 5-päiväisellä Rastiviikolla ja menestyksenä on tuotu kotiin hyviä sijoituksia ja muutamia sarjavoittojakin sekä reiluina annoksina suurkilpailuista saatavaa kokemusta ja oppia.

Ruotsin lisäksi on kilpailumatkoja tehty Tanskaan ja Norjaan ja viime vuonna oli Vakka-Rastin nuorekas 5-henkinen suunnistusjoukkue kilpailumatkalla Uudenkaupungin ystävyyskaupunkijoukkueen mukana. Neuvostoliitossa Novgorodissa, josta kokemukset olivat myönteisiä.

Seuran huippusuunnistajista ovat maaotteluedustajiksi nousseet Eeva Kivinen ja Seppo Raula sekä nyt viimeisin huipputähtemme Markku Jauhiainen, joka viime vuotisen maaotteluedustuksensa lisäksi kilvoitteli vakavasti MM-joukkueen edustuspaikasta, mutta ei aivan mahtunut viiden miehen MM-ryhmään, vaan nimettiin joukkueen varaedustajaksi.

Muista hyvistä henkilökohtaisista saavutuksista on mainittava, että Vakka-Rastilla on jo yksi suurmestariluokan suunnistajakin, mihin titteliin H62 sarjan Erkki Luntamo pääsi käsiksi viime vuonna saavuttamansa kolmannen mestariluokan tuloksen perusteella.

Myös mestariluokan sekä vastaavia nuorten valioluokan suunnistajia on seuran riveistä löytynyt useitakin.

SEURALUOKITTELUSSA Vakka-Rasti on täyttänyt valioluokan suunnistusseuran vaatimuksen vuodesta 1975 lähtien, kilvoitellen viime vuosina jo tasapäisesti piirin paremmuudesta Turun Suunnistajien kanssa.

Seuran toiminnan kovavauhtisen alun ja valtavan alkuinnostuksen jälkeen arveltiin ensimmäisen alamäen eli toiminnan laantumisen olevan piankin edessä. Näin ei ole kuitenkaan vielääkään tapahtunut, mitä parhaiten osoittaa juuri seuraluokittelupisteiden lisääntymisen vuosi vuodelta, joten kehityksen käyrä on tällä 10-vuotisella rastitaipaleella ollut jatkuvasti nouseva. Näinhän ei tietenkään voi loputtomiin jatkua, sillä seuratoiminta on aaltoilevaa, mutta toivotaan, että Vakka-Rastin ensimmäinen lamakausi ja "takapakki" olisivat vielä kaukana.

ERÄVAELLUKSEN SM-KILPAILUT.

Vakka-Rasti on ollut vuodesta 1974 lähtien mukana SM-tasolla kilpailutoiminnassa sellaisessa erikoisessa lajissa kuin erävaellus, jossa kolmen vuorokauden aikana vaelletaan, maastossa yöpyen sekä

majoitus ja muona rinkassa mukana, kahden henkilön partioina noin sata kilometriä ja vaeltaminen tapahtuu jalkaisin suunnistaen sekä erilaisia erämiesten vaativia tehtäviä suorittaen.

Tässä tosi kovaa fyysistä ja henkistä kuntoa vaativassa kilpailussa seuralla on esitettävänäään kuuluisaksi tullut mestaripari Aimo Kalenius - Raimo Nurmi, joka partio on kolme kertaa peräkkäin eli vuosina 1977, 1978 ja 1979 voittanut Suomen mestaruuden tässä lajissa. Ilmeisesti pojat eivät ole vielä lopullisesti jättäneet hienojen ja arvostettujen sijoitusten tavoittelua, vaikka ovatkin nyt kahden vuoden kilpailut väliin jättäneet ja näin antaneet toisillekin mahdollisuudet voittoon.

YHTEISTOIMINTAA VAKKA-SUOMEN ALUEELLA.

Vakka-Suomen parhaan suunnistusseuran titteli punnitaan vuosittain tämän alueen omissa mestaruuskilpailuissa eri suunnistuslajeissa ja näistä lajeista lasketaan seuroille sijoitus- ja osanottopisteet kilpailtavana olevaan kiertopalkintoon Vakka-Maljaan, joka sitten viiden vuoden kilpailun jälkeen löytää omistajansa. Mynämäen Suunnistajat on jo ominut lopullisesti kaksi palkintoa ja kolmas on jälleen kiertämässä ja siihen on Vakka-Rastilla jo kahdelta vuodelta kiinnitys.

Kilpailutoiminnan lisäksi on alueen suunnistusta harrastavilla seuroilla ollut jo yli kymmenen vuotta muutakin kiinteää yhteistyötä ja toimintaa suunnistusurheilun kehittämiseksi, mikä on johtanut siihen, että Vakka-Suomi tunnetaan jo piirin parhaana alueena niin kilpailullisesti kuin muutenkin toiminnallisesti ja piirin muille osa-alueille on täältä yritetty antaa oppia ja mallia aluetoiminnan kehittämisessä.

VARA - TuS SEURAOTTELUT.

Perinteiseksi on seuran toiminnassa muodostunut myös kilpaileminen Turun Suunnistajien kanssa seuraotteluissa, joita on käyty vuodesta 1973 lähtien joka vuosi. Tähän mennessä on käyty yhdeksän ottelua, joista Vakka-Rasti on ollut parempi kuudessa ottelussa ja Turun Suunnistajille on jäänyt vain kolmen ottelun voitto.

Tässä kaupunkiottelussa Uusikaupunki-Turku on väkiluvultaan pienempi paikkakunta osoittautunut suurempaansa taitavammaksi ainakin suunnistuslajeissa.

KARTTATOIMINNASTA todettakoon, että 10-vuotisen toiminnan aikana on Vakka-Rastin toimesta valmistunut Uudenkaupungin lähiympäristöstä kaikkiaan 22 suunnistuskarttaa, mikä toiminta on luonut pohjan ja mahdollisuudet koko suunnistustoiminnan kehittymiselle tällä alueella.

Karttojen tekeminen on pitkäjännitteistä ja suuritöistä sekä runsaasti varoja vaativaa hommaa. Siinä on kuitenkin onnistuttu, koska seuralla on ollut käytettävissään tarpeeksi innokkaita ja työteliäitä sekä kantantekoon kouliutuneita suunnistajia. Tärkeimpinä uurastajina tällä alueella ovat olleet Seppo Raula ja Veijo Nurmi, jotka molemmat ovat varsinaisten maastossa tapahtuneiden kartoitus töiden lisäksi pystyneet suorittamaan myöskin suuritöiset ja todella ammattitaitoa vaativat karttojen puhtaaksi piirtämisetkin.

Suurimmat kuluerät karttojen tekemisessä muodostuvatkin alueiden ilmakuvauksista, stereokarttapohjista ja painatuksista, jotka kaikki seura joutuu itse kustantamaan.

Karttojen tekeminen kuuluu oleellisesti suunnistusseurojen tärkeimpiin toimintoihin, koska suunnistusväki ei vielä tänä päivänä ole tasapuolisesti samassa asemassa toisten urheilulajien kanssa siinä, että heidänkin kilpailu- ja urheilupaikkansa tehtäisiin ja rakennettaisiin yhteiskunnan toimesta ja varoilla, niinkuin urheilu- ja palloilukentät, jäähallit ja palloilusalit, jopa kuntopolut ja hiihtoladutkin nykyisin tehdään.

KOULUTUS JA NUORISOTOIMINTA.

Seuran alkuvuosina tiedostettiin myös se tosiasia, että koulutukseen ja varsinkin nuorten kouluttamiseen on kiinnitettävä vakavaa huomiota, mikäli halutaan kilpailutoiminnassa menestyä.

Ensimmäiset vuodet keskittyivätkin tiiviisti useiden alkeiskurssien, suunnistusiltojen jne. järjestämiseen nuorille, mutta myöskin aikuisille järjestettiin erikseen n.s. suunnistuksen pikakursseja.

Vuodesta 1975 lähtien on nuorten suunnistuskoulutusta entisestään järjestelmällisesti ohjelmoitu ja tällöin alkoi myös "Stigun Kerhon" toiminta, kun Stig Heerman ryhtyi vetämään nuorisajaostoa. Vuosien varrella Stigu onkin tehnyt perustavaa laatua olevaa ja suuriarvoista työtä nuortemme keskuudessa ja työn tuloksista on saatu jo lupaavia näyttöjäkin.

Vuonna 1981 tuli uutena muotona nuorten koulutukseen valtakunnallisesti organisoitu Oravapolkutoiminta, joka sekin jatkuu edelleen.

Koulutettuna A-valmentajana Stig Heerman hakee nyt parhaiten kehittyneille kerholaisilleen ja muillekin nuorille tavallaan kuin loppusilausta ja viimeistä voittoa, valmistellessaan heitä seuran kärki-suunnistajien joukkoon, jotta jo vuosia sitten asetettu tavoite Jukola-85 viestijoukkueesta toteutuisi.

Vuosien varrella tapahtunut valmentajien ja ohjaajien sekä heidän koulutustasonsa lisääntyminen on jo taannut kohtalaisen menestymisen seuran suunnistushuippujen kilpailutoiminnassa, mutta tälläkin saralla on vielä parantamisen varaa ja työtä varmasti riittää.

KUNTOURHEILUA.

Heti perustamisen jälkeen järjestettiin runsaasti erimuotoisia suurelle yleisölle tarkoitettuja kuntoilu- ym. tilaisuuksia tempausten muodossa, oli Hiun Polkua, Hiun Hölkää, Ilvesvuoren Retkeä jne. Alkuinnostuksen jälkeen tehtävä osoittautui turhauttavaksi, koska suuritöisiinkin tapahtumiin osanottajamäärät jäivät minimaaliksi. Tilaisuuksia on kuitenkin jatkuvasti järjestetty.

Myöhemmin on tullut yhtenä vaihtoehtoisena kuntoilumuotona esiin tavallinen suunnistus, joka on saanut alkunsa suurimpiin työpaikkoihin aloitetusta alkeiskoulutuksesta ja näiden työpaikkojen keskinäisestä kilpailutoiminnasta ja on nyt laajentunut melko suosituksi kuntosuunnistusten tapahtumaksi vuosittain. Kesäkauden kuntosuunnistuksiin osallistuneiden määrässä ylitettiin viime vuonna jo 1000:n osanottajan raja.

Tältä pohjalta onkin varmasti syytä toimintaa kuntoilijoiden suuntaan jatkaa sekä sitä edelleen kehitellä.

TALOUDELLINEN TOIMINTA.

Seuran talouden ongelmat olivat pahimmillaan ensimmäisen toimintavuoden aikana, jolloin oli tosiaan aloitettava täysin tyhjästä eikä minkäänlaisia kunnallisia toiminta-avustuksia saatu.

Niinpä kaikki toimintaan tarvittava raha oli käytännöllisesti katsoen "tehtävä omin käsin" eli tartuttava työhön jos jonkunmoiseen. Kun innostus oli valtava, alkuvaikeudet voitettiin, mutta vielä myöhemminkin on ilmennyt tilanteita, että lainapaperin kanssa on pankkimiesten puoleen täytynyt "kunnioittaen" kääntyä.

Vuosien mittaan ja seuran tuloksekkaan toiminnan myötä on suunnistusurheilunkin arvostus parantunut Uudessakaupungissa kunnallisellakin sektorilla ja toiminta-avustuksia on saatu tyydyttävästi, jossakaan ei riittävästi, kun otetaan huomioon seuran toiminnan laajuus.

Tärkeimpinä rahanhankintakeinoina on koko toiminnan ajan käytetty vanhaa hyväksi koettua talkoohenkeä tienvarsien ym. siivouksessa, lehtitilaus- ja vakuutustenhankintatoiminnassa, erilaisten palvelusten myynissä, markkinamyynissä, naisten aktiivisessa toiminnassa jne.

Suurimmat yksittäiset talkootyöurakat ovat olleet v.1978 Kalannissa ja v. 1981 Lokalahdella tapahtuneet ilmakuvausten signalointityöt, joissa keväällä muutaman viikon aikana oli haettavana ja merkittävänä useita satoja rajapyykkejä.

Tämä kuntien kartoitustyön pohjaksi tarvittava työ vaati 30 - 40 seuran jäsenen tosi kovan uurastuksen, josta kertyi lähes 1000 talkootyötuntia kumpaisestakin.

Mitä Vakka-Rasti sitten on tänä päivänä, kun 10 vuotta uutterraa toimintaa on takanapäin ?

Aivan lyhyesti parilla lauseella sanottuna Vakka-Rasti on 367 suunnistusmielistä henkilöä käsittävä suunnistusperhe, jonka toiminta on johdettua ja tavoitteellista.

Seuran johdossa on nuoria, ennakkoluulottomia ja tarmokkaita suunnistusihmisiä, jotka tekevät varmasti parhaansa seuran toiminnan kehittämisessä ja turvaavat jatkossakin menestymisen niin kilpailu- kuin muussakin seuratoiminnassa.

Siihen ovat kaikki mahdollisuudet nyt toiselle vuosikymmenelle lähdetessä, sillä toiminta on suunniteltu pitemmällä tähtäyksellä ja tavoitteet asetettu vastaavasti mahdollisimman korkealle.

Toivokaamme vain, että seuran jäsenistössä aktiivikilpailijoiden lisäksi riittää myöskin innokkaita ja työtä pelkäämättömiä seuratoimintaan osallistuvia henkilöitä niinkuin tähänkin asti.

Onnea ja menestystä toiselle 10-vuotiskaudelle lähdetessä !

Uusikaupunki 29.03.1982

Valter Hirvonen

Vakkarastilainen